

22 Δεκεμβρίου, 1989

[ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΒΥΡΩΝΑΣ ΒΛΑΜΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 804/88)

5 Φορολογία — Φόρος Εισοδήματος — Αρχές, που διέπουν επέμβαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου — Το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει, εάν η απόφαση ήταν εύλογα δυνατή — Η παρέμβαση του Δικαστηρίου είναι επιτακτική σε περίπτωση πλάνης περί τα πράγματα ή τον Νόμον ή υπέρβασης των ακριβίων ορίων της διακριτικής εξουσίας της διοικήσεως.

10 Φορολογία — Φόρος Εισοδήματος — Υποχρέωση φορολογουμένου να προσαγάγει τα απαραίτητα στοιχεία και πληροφορίες στον Έφορο — Παράλειψη συμμορφώσεως — Λαμβάνεται σοβαρά υπόψη.

Αίτηση Ακυρώσεως — Βάρος αποδείξεως — Φέρει ο αιτών.

15 Στην παρούσα υπόθεση ο αιτών προσβάλλει απόφαση με την οποία του επεβλήθη φόρος εισοδήματος για τα φορολογικά έτη 1977 - 1981, δυνάμει του Περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμου 1961, όπως τροποποιήθηκε.

20 Ο αιτών παρέλειψε να υποβάλει λεπτομέρειες και στοιχεία, που ζήτησε ο Έφορος, με αποτέλεσμα, εν τέλει, να εκδοθεί διάταγμα Επαρχιακού Δικαστηρίου με το οποίο διετάσseto να συμμορφωθεί με την απαίτηση του Εφόρου. Δε συμμορφώθηκε και καταδικάστηκε και σε πρόστιμο για περιφρόνηση του Δικαστηρίου.

Παρά τα δικαστικά μέτρα ο αιτών δεν υπέβαλε τις λεπτομέρειες, που του είχαν ζητηθεί. Κατ' ακολουθίαν ο Έφορος προχώρησε με την τελική βεβαίωση του εισοδήματος με βάση τη δική του κρίση και τα στοιχεία, που είχε ενώπιόν του.

5

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ενόψει των νομικών αυτών αρχών, που προκύπτουν σαφώς από τις δυο πιο πάνω περιληπτικές σημειώσεις, απέρριψε την Αίτηση Ακυρώσεως αφού ο αιτών, που είχε το βάρος αποδείξεως, δεν κατόρθωσε να αποδείξει πλάνη ή υπέρβαση των ακραίων ορίων της διακριτικής εξουσίας του Εφόρου.

10

Η Αίτηση Ακυρώσεως απορρίπτεται χωρίς διαταγή για έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

15

Γεωργιάδης ν. Δημοκρατίας (1982) 3 Α.Α.Δ. 659,

Χατζηηράκλης και Άλλος ν. Εφόρου Φόρου Εισοδήματος (1984) 3 Α.Α.Δ. 604,

20

Χαραλαμπίδου ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 2451,

Pikis v. Republic (1965) 3 C.L.R. 131,

25

Zamir v. Secretary of State [1980] 1 All E.R. 768,

Clift v. Republic (1965) 3 C.L.R. 285,

Christides v. Republic (1966) 3 C.L.R. 732,

30

Coussoumides v. Republic (1966) 3 C.L.R. 1,

Παναγιώτου ν. Δημοκρατίας (1984) 3 Α.Α.Δ. 857,

35

Θουκυδίδη ν. Δημοκρατίας και Άλλου (1989) 3 Α.Α.Δ. 1150.

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Εφόρου Φόρου Εισοδήματος με την οποία επέβαλε φόρο εισοδήματος στον αιτητή για τα έτη 1977-1981.

40

Χρ. Λουκά, για τον Αιτητή.

Γ. Λαζάρου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Β', για τους Καθ' ων η αίτηση.

5

ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την προσφυγή αυτή ο αιτητής προσβάλλει την απόφαση του Εφόρου Φόρου Εισοδήματος με την οποία του επεβλήθηκε φόρος εισοδήματος για τα φορολογικά έτη 1977-1981, δυνάμει του περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμου 1961 όπως τροποποιήθηκε.

10

Ο αιτητής μέχρι τις 31.7.77 εργάζετο τις Βρετανικές Βάσεις. Κατά τη διάρκεια των επίδικων χρόνων ήταν μέτοχος/σύμβουλος της εταιρείας Micron Plant Protection Co Ltd, η οποία διαγράφηκε από το Μητρώο Εταιρειών, με απόφαση του Εφόρου Εταιρειών, στις 2.1.1977 και επαναγράφηκε στις 5.6.1982. Λόγω της μη νομικής υπόστασης της εταιρείας από 2.1.1977 μέχρι 5.6.1982, ο καθ' ου η αίτηση θεώρησε, ότι το εισόδημα από τις δραστηριότητες της εταιρείας ανήκε στον αιτητή που διεξήγαγε τις εργασίες της εταιρείας αυτή την περίοδο. Ο αιτητής δε δήλωσε οποιοδήποτε εισόδημα από την πηγή αυτή.

15

20

Επιπρόσθετα ο αιτητής, κατά την περίοδο αυτή, είχε εισόδημα από τη γεωργία που προερχόταν από φυτεία πέντε σκαλών με οπωροφόρα δέντρα.

25

Η δήλωση εισοδήματός του για το έτος 1976 υποβλήθηκε στις 17.1.1978, στην οποία εκτός από το μισθό του, του έτους 1976, δήλωσε γεωργικές ζημιές για το έτος 1974 £771.- και για τα έτη 1975 και 1976 £1173.-. Η ζημιά για το έτος 1976 αφορούσε διάφορα έξοδα από £428.- χωρίς δήλωση οποιοδήποτε εισοδήματος από τη γεωργία.

30

35

40

Για το έτος 1977, ο αιτητής υπέβαλε δύο δηλώσεις εισοδήματος. Στις 19.4.1978 δήλωσε £1607.- αποδοχές από τις Βρετανικές Βάσεις και χωρίς να δηλώσει οποιοδήποτε εισόδημα ή ζημιά από τη γεωργία, διεκδικούσε το ποσό της ζημιάς του έτους 1976 από £428.- πλέον τόκους £31.- για το έτος 1977. Στις 12.12.1978 υπέβαλε τη δεύτερη δήλωση σύμφωνα με την οποία δήλωσε το ίδιο ποσό αποδοχών και διεκδικούσε τόκους £23.-, έκτακτη εισφορά για τα έτη 1975 και 1976 £297.- και έξοδα

συντήρησης κτήματος £624.- και £103.- χωρίς να υποβάλει οποιαδήποτε κατάσταση ή δικαιολογητικά γι' αυτά τα έξοδα.

Η φορολογία για το φορολογικό έτος 1977 εκδόθηκε στις 28.11.1978. Ο αιτητής με επιστολή του ημερομηνίας 12.12.78 υπέβαλε ένσταση με την οποία διεκδικούσε γεωργική ζημιά £727.-. 5

. Για το έτος 1978 επίσης υπέβαλε δύο δηλώσεις εισοδήματος. Στις 1.7.1979 δήλωσε μόνο μισθό £39.- από τις Βρετανικές Βάσεις, που όπως δήλωσε ο δικηγόρος του καθ' ου η αίτηση, πιθανό να είναι αναδρομικά του έτους 1977 που πληρώθηκαν το 1978. Στη δεύτερη δήλωσε £180.- σαν αμοιβή συμβούλου της εταιρείας του. Δε δήλωσε υποιοδήποτε εισόδημα ή ζημιά από τη γεωργία. 10 15

Η φορολογία για το φορολογικό έτος 1978 εκδόθηκε στις 10.1.1980 και ο αιτητής υπέβαλε ένσταση στις 15.2.1980 για το λόγο ότι δε συμφωνούσε με τη δήλωση εισοδήματός του. 20

Οι δηλώσεις εισοδήματός του για τα έτη 1979 ως 1981 υποβλήθηκαν στις 28.1.1978 μετά από διάταγμα του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού με αριθμό 27675/85, με την οποία καταδικάστηκε με £16.- πρόστιμο. Για κάθε έτος δήλωσε ποσό £180.- σαν αμοιβή συμβούλου από την εταιρεία του. 25

Οι φορολογίες για τα έτη 1979 ως 1981 εκδόθηκαν στις 2.8.1983. Με έγγραφη ένστασή του ημερομηνίας 2.9.1983, ο αιτητής διαμαρτυρήθηκε ισχυριζόμενος, ότι το εισόδημα με το οποίο είχε φορολογηθεί, δεν ήταν ρεαλιστικό και ζητούσε παράταση μέχρι τον Οκτώβριο 1983 για υποβολή εξηλεγεμένων λογαριασμών. 30

Ο καθ' ου η αίτηση στις 5.11.1983 απέστειλε στον αιτητή συστημένη επιστολή με την οποία του ζητούσε να υποβάλει τα ακόλουθα στοιχεία: 35

- (α) Δηλώσεις εισοδήματος για τα έτη 1979 ως 1981 με τους σχετικούς εξηλεγεμένους λογαριασμούς. 40
- (β) Κατάσταση κεφαλαίου που να δείχνει το παθητικό της προσωπικής και επαγγελματικής του περιουσίας κατά

την 31.12.1981, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων της
 συζύγου του και των παιδιών που εξαρτώνται απ' αυτόν.

- 5 (γ) Προσδιορισμό φορολογητέου εισοδήματος για τα φορο-
 λογικά έτη 1977 ως 1981.

10 Ο αιτητής δε συμμορφώθηκε με τα ανωτέρω και ως εκ τούτου
 εκδόθηκε διάταγμα του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού στις
 15.11.1985 με το οποίο διατάσσεται να συμμορφωθεί. Στις 27.2.88
 ο αιτητής καταδικάστηκε σε πρόστιμο £30.- για περιφρόνηση
 διατάγματος Δικαστηρίου διότι δε συμμορφώθηκε με το πρώτο
 διάταγμα.

15 Παρά τα δικαστικά μέτρα που λήφθηκαν, ο αιτητής δεν υπέ-
 βαλε τις λεπτομέρειες που του ζήτησε ο καθ' ου η αίτηση. Σαν
 αποτέλεσμα, ο καθ' ου η αίτηση προχώρησε με την τελική βεβαί-
 ωση του εισοδήματος του αιτητή με βάση την κρίση του και τα
 στοιχεία που υπήρχαν στη διάθεσή του την οποία κοινοποίησε
 20 με επιστολή ημερομηνίας 15.7.88 και με Ειδοποιήσεις Επιβολής
 Φορολογίας για τα φορολογικά έτη 1977 - 1981.

Οι κύριοι νομικοί λόγοι για τους οποίους ζητείται η ακύρω-
 ση της απόφασης του καθ' ου η αίτηση είναι οι εξής:

- 25 (1) Ο καθ' ου η αίτηση αυθαίρετα επέβαλε φόρο εισοδήματος
 που δεν ανταποκρίνεται στα πραγματικά εισοδήματα του
 αιτητή.

30 (2) Η απόφαση υπήρξε ανατιολόγητη.

Ο δικηγόρος του αιτητή ισχυρίζεται, ότι ο καθ' ου η αίτηση
 παράλειψε να προχωρήσει σε πλήρη εξέταση των πραγματικών
 εισοδημάτων του αιτητή και ότι δεν έλαβε υπόψη καθόλου τα
 έξοδα και τις δαπάνες που υπέστη για την παραγωγή εισοδήμα-
 35 τος από τη γεωργική εργασία.

40 Ο δικηγόρος του καθ' ου η αίτηση αντικρούοντας τα ανωτέ-
 ρω, τόνισε ότι παρά τις επανειλημμένες υπενθυμίσεις και τα
 δικαστικά μέτρα που λήφθηκαν, ο αιτητής παρέλειψε να υποβάλ-
 λει τα αναγκαία στοιχεία και δικαιολογητικά και συγκεκριμένα
 δεν παρουσίασε οποιαδήποτε δικαιολογητικά αναφορικά με το
 ποσό της ζημιάς που διεκδικούσε για τα έτη 1976 και 1977 και

για τα έτη 1979 ως 1981 δεν υπέβαλε οποιαδήποτε φορολογική δήλωση ή κατάσταση εσόδων και εξόδων αν και εκδόθηκε γι' αυτό διάταγμα του δικαστηρίου. Επομένως, ο καθ' ου η αίτηση ήταν υποχρεωμένος να ενεργήσει βάσει των στοιχείων που είχε ενώπιόν του, δηλαδή την ύπαρξη φυτείας με οπωροφόρα δένδρα, τις αποδοχές του όταν ήταν ιδιωτικός υπάλληλος, την ύπαρξη εισοδήματος από τις δραστηριότητες της εταιρείας Micron Plant Protection Co Ltd, η οποία δεν υφίστατο κατά την επίδικη χρονική περίοδο και έτσι το εισόδημα αυτό ανήκε στον αιτητή που διεξήγαγε την επιχείρηση της εταιρείας και τον τρεχούμενο λογαριασμό που είχε ο αιτητής με την εταιρεία Micron Plant Protection Co Ltd για τα έτη 1977 και 1978. Στο λογαριασμό αυτό ο αιτητής κατέθεσε ορισμένα ποσά ως επίσης και την αμοιβή του σαν σύμβουλος και δεν έκανε οποιοσδήποτε αναλήψεις. Ανάλυση αυτού του λογαριασμού τονίζει ο δικηγόρος του καθ' ου η αίτηση καθώς και των λογαριασμών για τα έτη 1979-1981 που υποβλήθηκαν στις 4.11.1988 για την εταιρεία Micron Plant Protection Co Ltd. υποδηλώνει ότι ο αιτητής είχε και άλλα εισοδήματα τα οποία δεν είχαν δηλωθεί.

Το Ανώτατο Δικαστήριο στην άσκηση της αναθεωρητικής του δικαιοδοσίας σε υποθέσεις φορολογικής φύσεως εξετάζει τη νομιμότητα της επίδικης απόφασης και δεν επεμβαίνει όταν η απόφαση είναι λογικά ερρικτή έχοντας υπόψη τα ορθά πραγματικά γεγονότα και την εφαρμογή της σχετικής νομοθεσίας. Η παρέμβαση όμως του Δικαστηρίου είναι επιτακτική όταν ικανοποιηθεί ότι υπήρξε πλάνη περί τα πράγματα ή το νόμο ή όταν η Διοίκηση υπερέβη τα ακραία όρια της διακριτικής της εξουσίας. (*Γεωργιάδης ν. Δημοκρατίας* (1982) 3 Α.Α.Δ. 659, *Χατζηηράκλης και Άλλος ν. Εφόρου Φόρου Εισοδήματος* (1984) 3 Α.Α.Δ. 604, *Χαραλαμπίδου ν. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 2451).

Στην απόφαση της Ολομέλειας *Γεωργιάδης ν. Δημοκρατίας* (ανωτέρω) τονίστηκαν τα εξής: (σελ. 668, 669).

“The scope and compass of the jurisdiction under Article 148 is by now firmly established. The review and the inquiry it entails is limited to the validity of the act impeached. Such validity is tested by reference to the powers vested by law in the administration, the manner of their exercise and the factual substratum, particularly its correctness. The revisional

5 jurisdiction of the Supreme Court is primarily of a corrective character. It is aimed to ensure, in the interest of legality and public good, that the administration functions within the sphere of its authority and always subject to the principles of good
10 administration. The court will not assume administrative responsibilities, a course impermissible under a system of separation of State powers, constitutionally entrenched in Cyprus. It is appropriate to recall in this respect, the observations of Triantafyllides, J., as he then was, in *Costas M. Piki*
15 *v. The Republic* (1965) 3 C.L.R. 131, at 149, earmarking the powers of the executive and the judiciary: "After all it must not be lost sight of that it is for the Government to govern and for the Court only to control .....

15 Unlike the powers vested in the District Court before independence to adjudicate upon a taxation assessment by s. 43 - Cap. 233 - and earlier by virtue of s. 39 of Cap. 297 (of the old edition of the Statute Laws of Cyprus), the Supreme Court has
20 no jurisdiction to go into the merits of the taxation and substitute, where necessary, its own decision. The power of the Supreme Court is limited, as indicated, to the scrutiny of the legality of the action, and to ascertain whether the administration has exceeded the outer limits of its powers. Provided they confine their action within the ambit of their
25 power, an organ of public administration remains the arbiter of the decision necessary to give effect to the law; and so long as they make a correct assessment of the factual background and act in accordance with the notions of sound administration, their decision will not be faulted. In the end, the courts must sustain
30 their decision if it was reasonably open to them. The same approach was sanctioned by the House of Lords with regard to the powers vested in the courts in England, to review decisions of an administrative nature. In *Zamir v. Secretary of State*
35 [1980] 1 All E.R. 768, they decided that the administrative decision of an immigration officer could be impugned only on two grounds (a) Absence of evidence on which he could reach his decision, and (b) where no reasonable person in the position of the immigration officer could reach the decision taken. The approach of the court to the validity of a taxing decision is no
40 different from its approach in respect of any other administrative decision liable to review under Article 146. Therefore, the learned trial Judge right approached the decision,

confining his review to ascertaining whether the decision taken by the Commissioner was one reasonably open to him (See, also, *Clift v. The Republic* (1965) 3 C.L.R. 285, and *Christides v. The Republic* (1966) 3 C.L.R. 732). The initial burden of establishing that the decision complained of is vulnerable to be set aside, is upon the party propounding its invalidity. (See, *Coussoumides v. The Republic* (1966) 3 C.L.R. 1)".

Στην παρούσα υπόθεση ο αιτητής ισχυρίζεται ότι ο φόρος που του επέβαλε ο καθ' ου η αίτηση δεν ανταποκρίνεται με τα πραγματικά του εισοδήματα και ότι δε λήφθηκαν υπόψη έξοδα και δαπάνες. Όμως ο ίδιος παρέλειψε να συμμορφωθεί με τις συνεχείς υπενθυμίσεις του καθ' ου η αίτηση για την υποβολή στοιχείων και δικαιολογητικών. Επιπρόσθετα, ο αιτητής ούτε και κατόπιν διαταγμάτων του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού συμμορφώθηκε.

Ο φορολογούμενος οφείλει να προσαγάγει όλα τα απαραίτητα στοιχεία και πληροφορίες στον καθ' ου η αίτηση για υποστήριξη των ισχυρισμών του. Το γεγονός της μη συμμόρφωσής του λαμβάνεται σοβαρά υπόψη.

Ο Δικαστής κ. Μαλαγτός στην υπόθεση *Παναγιώτου ν. Δημοκρατίας* (1984) 3 Α.Α.Δ. 857 τόνισε τα ακόλουθα (σελ. 862, 863):

"Further, it must be borne in mind that the applicant has failed to submit to the respondent the relevant information despite the repeated reminders to that effect. On this point the following passage, which appears at page 1118 in the Nikou case, supra, is relevant:

"Needles to say that one should not lose sight of the fact that the applicant himself failed to submit at the appropriate time his returns of income which would inevitably contain matters that would have been within his exclusive knowledge and which could be duly investigated by the respondent Commissioner. A tax-payer that fails or neglects to submit the income tax returns takes upon himself the risk of having his assessable income arrived at by an inquiry, which in the present case could not but have been the best possible.

Moreover under section 13(3) of the Assessment and Collection of Taxes Law, 1978-1979, in cases where a person has not delivered a return and the Director is of the opinion that such person is liable to pay tax to the best of his judgment, the Director may determine the object of the tax and assess such person according to the nature and extent of his business.”

Όπως σε όλες τις προσφυγές ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου βάσει του άρθρου 146 του Συντάγματος έτσι και στις φορολογικές υποθέσεις ο αιτητής φέρει το βάρος της απόδειξης (*Κουσουμίδης ν. Δημοκρατίας* (1966) 3 Α.Α.Δ. 1). Στην παρούσα υπόθεση ο αιτητής δεν έπεισε το Δικαστήριο τούτο ότι ο καθ' ου η αίτηση ενήργησε κατά τρόπο αυθαίρετο και αντινομικό. Λαμβάνοντας υπόψη το σύνολο των γεγονότων τα οποία οδήγησαν στην επίδικη απόφαση, ειδικότερα το γεγονός ότι ο αιτητής παρέλειψε επανειλημμένα να παρουσιάσει τα στοιχεία που του ζητήθηκαν όπως και τις αοχές που διέπουν το Δικαστικό έλεγχο φορολογικών υποθέσεων καταλήγω στο συμπέρασμα ότι η επίδικη απόφαση ήταν απόλυτα λογική και επιτρεπτή και ο καθ' ου η αίτηση με κανένα τρόπο δεν υπερέβη τα ακραία όρια της διακριτικής του εξουσίας.

Δεν με βρίσκει σύμφωνο ούτε και το επιχείρημα του δικηγόρου του αιτητή ότι η επίδικη απόφαση υπήρξε ανατιολόγητη.

Η αιτιολόγηση των διοικητικών αποφάσεων είναι συστατικό στοιχείο της ίδιας της απόφασης και πρέπει να προκύπτει κατά τρόπο σαφή και πλήρη (Βλέπε μεταξύ άλλων *Θουκιδίδης ν. Δημοκρατίας και Άλλου* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1150). Κατά τη γνώμη μου η επίδικη απόφαση είναι δεόντως αιτιολογημένη επειδή συμπληρώνεται και από τα στοιχεία των φακέλων που τέθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου.

Σαν αποτέλεσμα των όσων ανάφερα πιο πάνω η προσφυγή απορρίπτεται.

Δεν εκδίδεται διαταγή για τα έξοδα.

*Η προσφυγή απορρίπτεται
χωρίς έξοδα.*